

FR. MASSIMO FUSARELLI, MINISTER GENERALNY
LIST NA WIELKANOC 2023.

„PANIE, DOBYŁEŚ MNIE Z SZEOLU,
PRZYWRÓCIŁEŚ MNIE DO ŻYCIA SPOŚRÓD SCHODZĄCYCH DO GROBU” (Ps 30,4).

Do Braci Zakonu.
Do Sióstr Klarysek i Koncepcjonistek.
Do Franciszkanów i Franciszkanek świeckich.

Drodzy Bracia i Siostry,
Pan niech Was obdarzy pokojem!

Na obrazie zmartwychwstania pędzla Piero della Francesca, Chrystus unosi się w tryumfujący nad śmiercią. Jeżeli jednak spojrzymy uważnie na obraz, na obliczu Zmartwychwstałego dostrzeżemy cień bólu. Ukrzyżowany-Zmartwychwstały Pan dogłębnie przeżył życie i śmierć, doświadczył aż do otchlani całej rzeczywistości bycia stworzonym, ze wszystkimi jej sprzecznościami.

W tym miejscu kieruję moja myśl ku św. Franciszkowi. U początku jego nawrócenia, kiedy wracał z przyjaciółmi z wieczerzy, nagle pozostaje w tyle, zatrzymuje się i doświadcza nieoczekiwanej i nieznannej słodczy, będącej owocem wewnętrznego nawiedzenia przez Ducha Świętego (por. 3Tow 7). Nieco później, podczas spotkania z trędowatym, powstrzymał początkową

AGENDA KURII GENERALNEJ

- Dnia 3 kwietnia Fr. Massimo Fusarelli uczestniczy w spotkaniu konferencji Rodziny Franciszkańskiej.
- W dniach 5-9 kwietnia, minister generalny odwiedza wspólnoty braci w Istambule, Efezie i w Izmirze, w Turcji.
- W dniach 10-15 kwietnia Fr. Massimo odwiedzi fundację Giuseppe Vaz, w Sri Lance.
- W dniach 11-15 kwietnia Fr. Jimmy Zammit, sekretarz generalny, składa braterską wizytę w sekretariacie generalnym misji franciszkańskich w USA.
- W dniach 12-16 kwietnia, Fr. Daniel Rodríguez Blanc, dyrektor biura SPOS, uczestniczy w spotkaniu braci z prowincji Portugalskiej oraz w spotkaniu komitetu przygotowującego Światowy Dzień Młodzieży 2023r.
- W dniach 12-17 kwietnia Fr. Pedro Zitha, asystent generalny kapituły narodowej FZŚ oraz w spotkaniu konferencji asystentów duchowych Filipin.

chęć ucieczki i odruch obrzydzenia na widok zniekształconego ciała, Franciszek będzie mógł w końcu objąć go i ucałować, doświadczając, że „To, co wydawało mi się gorzkie, zmieniło mi się w słodczy ducha i ciała” (T 3).

Czy to nie właśnie to wewnętrzne źródło słodczy pozwoli mu na świętowanie Paschy z trędownym najpierw a potem z wieloma innymi? Zapach ograniczoności ludzkiego życia i śmierci otworzył go na słodczy nowego życia: na Paschę! Droga została wytyczona dla nas. Należy ją przemierzyć, nie cofając się ani kroku w tył.

Świętować Paschę oznacza nie oglądać się na ludzką rzeczywistość w jej sprzecznych aspektach jasnych i ciemnych. Są nimi np. pragnienie miłowania i zdradzania do pełnego życia a jednocześnie wojny, cierpienie we wspólnym domu, trzęsienia ziemi, rany zadawane dialogowi i braterskiej wspólnoty dochodzi do nich między ludźmi, narodami, rodzinami, w tym samym Kościele a także w naszej braterskiej wspólnoty. Jak można nie dostrzec paschy, wydobywającej się z tej „otchłani”, ponieważ łaska Zmartwychwstałego czyni i nowymi wszystkie rzeczy i pozwala trwać także wobec zgorznięcia ziemi, które często wydaje się zwyciężać?

W stulecie zatwierdzenia reguły, przymierza życia, chcemy z odnowionym entuzjazmem przyjąć wezwanie i zaświadczyć życiem i słowem o nadziei Ewangelii w „otchłani” i w przesłoniętym świetle naszego czasu, trudnego do zrozumienia i zawsze miłowanego przez Boga.

W Greccio Franciszek słuchał Ewangelii, kiedy zapragnął spojrzeć razem z innymi ludźmi na ubóstwo i niewygody w których rodzi się Syn Boży, który pozostał z nami w ubóstwie postaci chleba. Styl Ewangelii to styl ludzi maluczkich i ubogich, którym obca jest pokusa sięgania po władzę i chęci posiadania. Zostali uzdolnieni do cierpliwego budowania we współpracy z innymi oaz braterstwa i nadziei, gdzie można by się uczyć słuchania i kroczenia naprzód z wieloma innymi. Oto wytyczona dla nas

paschalna ścieżka, aby skarb Ewangelii, przeżywany razem z braćmi i siostrami, wypełnił obecny czas, naznaczony wieloma aktami przemocy pragnącego pokoju.

Wszystko to stanie się możliwe kiedy uznamy, że przeżywamy czas, w którym trzeba kroczyć drogami świata jako „duchowi poszukiwacze”, wierzący w Ukrzyżowanego-Zmartwychwstałego, rozpaleni Paschalnym ogniem.

Niech moje świąteczne życzenia zamienią się w radosne przekazanie Wam kilku zachęt:

- Wielkopostna pustynia wezwała nas do zmagania się o słuchanie Słowa Bożego, do boju z nami samymi, z naszym gło-

dem, o życie tak wielu zapomnianych: postępujmy dalej w tej drodze światła!

- Pascha obala i pokonuje rozczarowania zawiedzionych: niech

wybuchnie pośród naszych obaw, jako obietnica i początek prawdziwego pokoju, także w czasie wojny i różnych „trzęsień ziemi”!

- Opuśćmy wreszcie nasze obszary wygody i pozwólmy sobie w końcu na wyruszenie ku drugiego/drugim, aby uczyć się płakać i śmiać się na ulicach wypełnionych wszelkiego rodzaju ludźmi, aby rozpoznać w nich ślady oblicza Żyjącego; odważmy się być bardziej „Zakonom idącym do człowieka”!

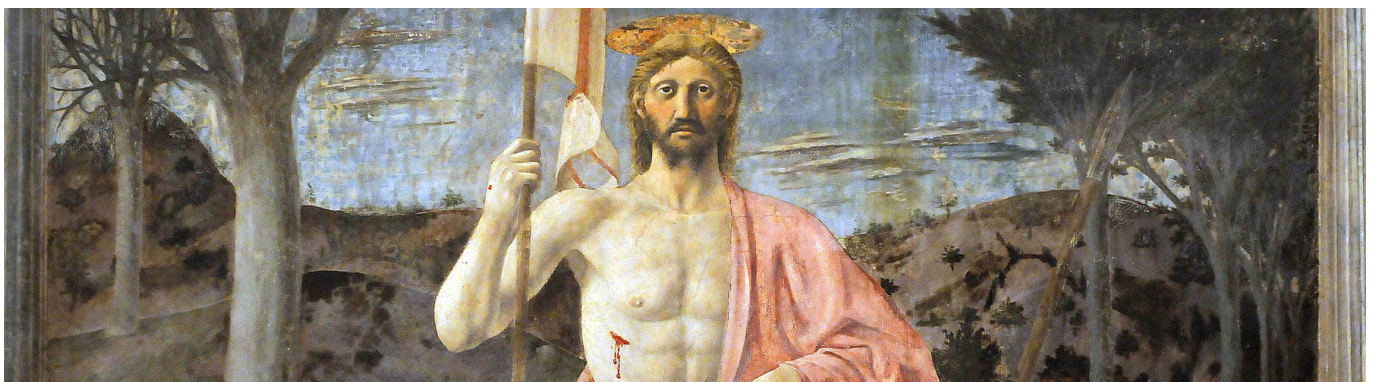
- Pozwólmy, aby aniołowie z Wielkanocnego poranka posłali nas najdalej, jak tylko można, w poszukiwaniu Chrystusa Zmartwychwstałego pośród żyjących a nie wśród umarłych. Zwiastujmy Go w uwielbieniu i w zaproszeniu do nawrócenia!

Z błogosławieństwem św. Franciszka, życzę wszystkim ze szczerego serca Paschy dającej życie w i poprzez rzeczywistość współczesnej ludzkości. W rzeczywistości tej wielu z nas uczestniczy w różnych częściach świata.

Wasz brat i sługa

Fr. Massimo Fusarelli, OFM
Minister generalny

ŚWIĘTOWAĆ PASCHĘ OZNACZA NIE OGLĄDAĆ SIĘ
NA LUDZKĄ RZECZYWISTOŚĆ W JEJ SPRZECZNYCH
ASPEKTACH JASNYCH I CIEMNYCH.

BIURO GENERALNE SPOS

SPOTKANIE KOMITETU KOORDYNACYJNEGO FRANCISZKAŃSKIEJ SIECI MORZA ŚRÓDZIEMNEGO

W dniach 22-24 marca br. Odbyło się w Rzymie, w kurii generalnej, spotkanie Komitetu Koordynacyjnego, zorganizowane przez Biuro Generalne SPOS. Na powitanie, Fr. Ignacio Ceja Jiménez, wikariusz generalny, przekazał uczestnikom spotkania orędzie nadziei i wezwanie do konkretnego działania: „Nasza spotkanie odbywa się kilka dni od 10 rocznicy objęcia

urzędu przez papieża Franciszka, który wybrał swoje imię aby nie zapominać o ubogich. Swoją pierwszą podróż poza Rzym odbył do Lampedusy, aby napiętnować panującą w świecie kulturę obojętności wobec migrantów oraz ubogich. Kapituła generalna Zakonu z 2021r podkreśliła, że my, bracia, powinniśmy pozwolić, aby dzisiejsze wyzwania nas zaniepokoiły. Naszym zadaniem jest rozwijanie Franciszkańskiej Sieci Morza Śródziemnego, wspierającą projekty dotyczące migrantów. Nie winno to być zadaniem tylko nielicznych „specjalnych” braci i sióstr, ale powinien zostać włączony w naszą franciszkańską misję ewangelizacyjną. Wszyscy musimy to sobie uświadomić”.

W spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele organizacji pozarządowej Mediterranea Saving Humans, siostra Miriam Oyarzo, FMSC, działająca w Turcji; Fr. Fabio L'amour, OFM, pracujący w Maroku; Pedro Fernández, FZŚ, z Włocławca (Hiszpania); Fr.

John Luke, OFM, z Grecji; Fr. Francesco Zecca, OFM, należący do projektu OIKOS; Fr. Markus Heinze, OFM, dyrektor wykonawczy Franciscans International; Fr. Fausto Yudego, OFM, z Hiszpanii.

Franciszkańska Sieć Basenu Morza Śródziemnego powstała w 2019r, na Malcie, w związku z osiemsetną rocznicą spotkania św. Franciszka z sultanem Malik al-Kamilem, jako odpowiedź na zachętę ówczesnego ministra generalnego Fr. Michael Perrego.

Fr. Daniel Rodríguez Blanco, dyrektor generalny SPOS, w następujący sposób skomentował spotkanie: „Celem spotkania była aktywizacja Franciszkańskiej Sieci Morza Śródziemnego. Stworzyliśmy ją z wielki entuzjazmem i nadzieją. Mamy projekt który już zaczęliśmy realizować, rozwijając trzy elementy składowe Sieci, tj. migranci oraz uchodźcy, młodzież, dialog

FRANCISZKAŃSKA SIEĆ BASENU MORZA ŚRÓDZIEMNEGO

Sieć chce uczynić twórczą franciszkańską obecność w basenie Morza Śródziemnego, promując kulturę spotkania, dialogu, braterstwa, realizując konkretne projekty. Bracia Mniejsi, obecni we wszystkich krajach w basenie Morza Śródziemnego, odpowiadając na zaproszenie papieża Franciszka, aby słuchać krzyku przychodzącego z wód „mare nostrum” [Tak Rzymianie nazywali Morze Śródziemne, przyp. tłum.]. chcą zrealizować konkretne projekty, aby przemienić basen Morza Śródziemnego we wspólny dom, zgodnie z paradygmatem całościowej ekologii. Cel ten zostanie zrealizowany przez Braci Mniejszych, poprzez Biuro SPOS, we współpracy z Papieskim Uniwersytem Antonianum, Międzynarodową Akademią Maryjną, Muzułmańsko-chrześcijańską Komisję Maryjną oraz z innymi partnerami.

www.retefrancescanamediterraneo.org

i pokój. Chcemy być jak ziarno piasku na wielkim wybrzeżu Morza Śródziemnego”.

Podczas spotkania pojawiło się wiele pomysłów na ożywienie działalności Komitetu oraz na tematy przyszłych spotkań. Fr. Daniel odtworzył „historię” Komitetu w 14 etapach. Zaczęły się one w 2018r, kiedy odpowiedzialni za misję ewangelizacyjną z COMPI (Konferencja Ministrów Prowincjalnych Itali i Albanii) zaproponowali kurii generalnej utworzenie Franciszkańskiej Sieci Morza Śródziemnego w celu koordynacji działań wszystkich prowincji franciszkańskich w regionie Morza Śródziemnego. Od tego momentu działalność Sieci odnotowywała wzloty i upadki (także z powodu pandemii), ale w 2021e kapituła generalna podkreśliła znaczenie Sieci w jednym ze swoich założeń: „Minister generalny ze swoim definitorium we współpracy z Biurem SPOS i SGME powinni kontynuować prace nad utworzeniem Franciszkańskiej Sieci Morza Śródziemnego oraz Franciszkańskiej Sieci dla Migrantów w Ameryce Łacińskiej. Będą także kontynuowali i towarzyszyli podobnym projektom i procesom na rzecz migrantów w Afryce, Azji i wszędzie tam, gdzie Zakon znajduje się na granicach”.

Sieć angażuje się na trzech wielkich, powiązanych ze sobą polach (migranci, dialog i młodzież). Opowiada Fr. John Luke, Anglik z Sheffield, a obecnie należący do Kustodii Ziemi Świętej, na wyspie Rodos (Grecja): „Pamiętam około czteroletniego syryjskiego chłopczyka. Przybył na Rodos ja uchodźca z ojcem, bratem, natomiast mama i siostra zginęły pod bombami. Mówimy o migracji, ale także o przyszłych młodych, niosących w sobie olbrzymie zranienia”. Zagadnienie „uzdrawiania z ran wewnętrznych” było wielokrotnie podejmowane przez uczestniczących w spotkaniu. Fr. Francesco Zecca pamiętał, jak na Ukrainie pewien brat kapucyn i jeden brat konwentualny posługują się teatrem w procesie uzdrawiania ran ofiar wojny; siostra Miriam Oyarzo FMSC podkreśliła znaczenie „ożywiania i promocji kultury pokoju, dialogu i uzdrawiania ran wewnętrznych”.

Wśród wyzwań, którym Komitet pragnie stawić czoła jest także „zmiana mentalności”. Fr. Ignacio Ceja Jiménez w swoim przemówieniu powitalnym na różne sposoby podkreślał znaczenie tego wyzwania. „Powinniśmy mieć jedną wizję” powiedział Pedro Fernandez FZŚ, urodzony w Andaluzji, ale „migrant” w Walencji, gdzie jako adwokat ofiarowuje darmową pomoc prawną migrantom. „Nie powinniśmy rozpraszać się albo dzielić, lecz jednoczyć się i wspólnie pracować na

trzech polach”. Fr. Fabio L’Amour, Brazylijczyk zaangażowany w Maroku, stwierdził: „Powinniśmy mieć nowe spojrzenie, nowy sposób pracy. Myślmy o przyszłości, o tych, którzy będą po nas kontynuowali tę pracę”.

Fr. Markus Heinze, OFM, dyrektor wykonawczy Franciscans International podkreślił, jak ważny jest dokładny schemat działalności różnych prowincji franciszkańskich, aktywnych w basenie Morza Śródziemnego. Musimy utworzyć sieć powiązań i zrozumieć, jak mamy działać”. Projekt dotyczący migrantów i uchodźców stawia sobie za cel włączenie wszystkich prowincji basenu Morza Śródziemnego w jedną Sieć, zaproponowanie spotkania w celu wypracowania wspólnego projektu, także wymiarze ekonomicznym.

Gdy chodzi o zagadnienie dialogu i pokoju, dostrzega się potrzebę ożywiania, promocji, łączenia komunikowania i dialogowania z innymi franciszkanami (braćmi i siostrami), podejmujący różnorodną działalność w komisjach ds. dialogu. Podkreślono

na nagłą potrzebę niesienia orędzia pokoju wykorzystując własną metodologię Sieci Morza Śródziemnego, np. poprzez muzykę, kulturę, spotkania i wymianę kulturową.

Gdy chodzi o ludzi młodych, powinni być „zaczynem przemiany na rzecz nowego humanizmu w basenie Morza Śródziemnego, aby uczynić z niego wspólny dom”. Sieć będzie wspierała kursy OIKOS dla młodych, zwłaszcza na uniwersytetach. Zostanie zrealizowana podróż po różnych miastach basenu Morza Śródziemnego, od września 2023r do września 2024r. Sponsorami podróży są Giovanni Caccamo i fundacja Andrei Boccellego. Będzie wspierane tworzenie grup młodzieżowych (katolickich oraz międzywyznaniowych). Sieć będzie obecna podczas Świątowych Dni Młodzieży w Lizbonie, w ramach działalności SPOS (czerwiec-lipiec 2023r).

„BASEN MORZA ŚRÓDZIEMNEGO
JEST NAPRAWDĘ TERYTORIUM
ZAMIESZKANYM PRZEZ LUDZI MAJĄCYCH
RÓŻNYCH RODZICÓW, JEŚLI ICH NIE
ZROZUMIEMY – NIE ZROZUMIEMY
BASENU MORZA ŚRÓDZIEMNEGO –
MORZA GEOGRAFICZNIE ZAMKNIĘTEGO
W STOSUNKU DO OCEANÓW, JEDNAK
KULTUROWO ZAWSZE OTWARTEGO NA
SPOTKANIE, NA DIALOG I NA WZAJEMNĄ
INKULTURACJĘ” (PAPIEŻ FRANCISZEK)

SWIAT OFM

Kolegium franciszkańskie Fray Damian Gonzalez, Kolumbia.

Spotkanie braci i Zakonu na Kubie.

Miesięczne spotkanie rodzin w parafii Villach-St. Nikolai, Austria.

Szkoła św. Klary w Djiri, Kongo Brazzaville.

Fr. Romualdo w Konotopie, Ukraina, przy granicy z Rosją.

Spotkanie formacyjne braci w El Salvador.

DAĆ POCZĄTEK NOWĄ KULTURĘ SPOTKANIA, DIALOGU, CAŁOŚCIOWEJ EKOLOGII, ROZWOJU ROZMOWA Z FRA FRANCESCO ZECCA.

Podczas Spotkania Komitetu Koordynacyjnego Franciszkańskiej Sieci Basenu Morza Śródziemnego, przeprowadziliśmy wywiad z Fra Francesco Zecca, OFM, należącym do projektu OIKOS oraz koordynatora COMPI (Konferencji Ministrów Prowincjalnych Italii i Albanii).

Fra Francesco, opowiedz nam o OIKOS. Dlaczego wybór Taranto?

OIKOS rodzi się właśnie w Taranto, w naszym franciszkańskim klasztorze, w mieście zranionym środowiskowo i społecznie. Stamtąd chcemy rozpocząć zaszczepianie projektu ekologii integralnej nie tylko w mieście Taranto, ale w całym basenie Morza Śródziemnego. Już od 5 lat współpracujemy z Papieskim Uniwersytecie Antonianum, Izłą Handlową w Taranto, z grupą młodych świeckich przedsiębiorców, którzy od 10 lat są obecni na rynku. Z miejsca zranionego i „zgwalczonego” pod względem społecznym, środowiskowym i ekonomicznym, może wyjść alternatywna propozycja innej ekonomii,

innej kultury, obecnej nie tylko w mieście, ale która rozciągnie się na cały basen Morza Śródziemnego: jest to znakomita okazja do zaszczepiania innej kultury i myśli.

Czy w XXI wieku przemysłowy model huty Ilva nie będzie czymś przestarzałym?

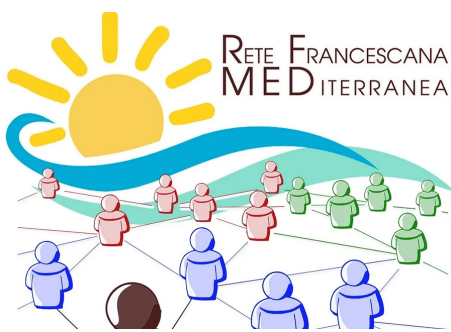
Ilva nadal będzie produkować, ale nie zgodnie z przestarzałym cyklem produkcyjnym. Jeśli wcześniej produkowała 8 milionów ton stali rocznie, to obecnie produkuje 3 miliony, zatem przynosi straty również dlatego, że trwa proces sądowy i niektóre urządzenia zostały zasekwestrowane. Sytuacja jest bardzo skomplikowana, mówimy bowiem o zakładzie przemysłowym obejmującym teren dwa i pół raza większy

od terenu całego miasta. Trwają zwalnienia i wielu robotników jest na pomostówce. Problem jest nie tylko społeczny, ale i środowiskowy. Miasto poszukuje alternatywy dla wielkiego przemysłu. Wielki przemysł w ubiegłym wieku był przedstawiany jako ósmy cud świata, okazał się jednak jednym wielkim bluffem. Na przykład wcale nie poprawił jakości życia na swoim terytorium wręcz przeciwnie! Wystarczy pomyśleć, w jaki sposób miasto utraciło związek z morzem. Trzeba odzyskać ten związek, na nowo obudzić u młodych zniszczoną zdolność do bycia konkurencyjnym na rynku pracy. Trzeba uczynić teren atrakcyjnym gospodarczo, zająć się kulturą, historią drobnej przedsiębiorczości.

Często mówi się: „Można umrzeć albo z głodu, albo z powodu zanieczyszczeń środowiska naturalnego”. Co Ojciec myśli o tej alternatywie?

Niestety przez wiele lat Ilva była jedynym miejscem pracy dla tysięcy osób. Kiedy mówię o potrzebie zaszczepienia nowej mentalności przedsiębiorczości, mam na myśli właśnie to: jeżeli przedsiębiorstwo przynosi zysk, nie zważa jednak na życie, nie jest prawdziwym przedsiębiorstwem. Istnieje niebezpieczeństwo, że przedsiębiorstwa starego typu, lekceważące

zasady ekologii integralnej, będą nadal aktywne. Trzeba więc rozpocząć od Taranto, aby powiedzieć o istnieniu potrzeby innej wizji, która nie będzie dotyczyła jedynie miasta: chodzi o problem globalny, dotyczący sposobu rozwoju przedsiębiorstwa, społeczeństwa, środowiska i zdrowia, sposobu połączenia wszystkich tych aspektów. Jest to problem integralnej ekologii, innego spojrzenia i kultury.

Spotkanie Franciszkańskiej Sieci Morza Śródziemnego odbywa się kilka tygodni po tragedii migrantów, do jakich doszło Cutro (KR, Italia). Mam takie wrażenie, że dziś bardziej wzrusza zdjęcie porzuconego kotka aniżeli tego rodzaju dramaty. A jakie jest Ojca wrażenie? Kiedy został wybrany papież Franciszek, swoją pierwszą podróż odbył do Lampedusy, kilka dni po tragedii na morzu. Mówił tam o globalizacji obojętności, będącej prawdziwym dramatem. Sądzę, że jest to problem kulturowy, którym trzeba poważnie się zająć. Musimy i zmienić i pracować nad zmianą modelu myślenia, zakładającego życia serii A i życia serii B, niegodne żałoby, które mogą umrzeć i których nie można nawet opłakać, życia sprowadzeń do numeru albo do kodu. To, co Papież zapoczątkował 10 lat temu podróżami do basenu Morza Śródziemnego, ogłoszeniem dokumentu o międzyludzkim braterstwie, dwiema encyklikami „Laudato Si” oraz „Fratelli tutti”, oraz inicjatywą budowy z basenu Morza Śródziemnego „Wspólnego domu”, może stać się godłem tego wszystkiego: przemiany wód śmierci w wody życia.

Jak franciszkanie odpowiadają na ten apel? My, franciszkanie, jesteśmy obecni prawie we wszystkich krajach basenu Morza Śródziemnego. Trzeba abyśmy podjęli szereg inicjatyw o charakterze lokalnym. Potrzebujemy także całościowej wizji, wspólnej dla wszystkich inicjatyw. Oznacza to potrzebę wspólnej pracy, przemiany struktur, które być może nie odpowiadają już na współczesne potrzeby. Domaga się tego od nas historia. W ciągu 10 lat w Basenie Morza Śródziemnego zginęło 25000 osób. Nie możemy przejść obojętnie obok tego faktu. On powinien nas niepokoić i pobudzić do znajdowania dróg nie tylko pomocy tym ludziom. Ścieżki te powinny pomóc w zwalczaniu przestępczego procederu przemytu ludzi. Powinniśmy popierać język pokoju, dialogu, braterskiej wspólnoty.

Na tej drodze nie jesteście sami.

Nie. Pracowaliśmy i współpracowaliśmy także z muzułmanami. Kilka dni temu tu, w Rzymie, została podpisana umowa o wspólnocie energetycznej między Kurią Generalną w Rzymie, Wielkim Meczetem a Papieskim Uniwersytem Antonianum. Współpracowaliśmy także z Papieską Akademią Maryjną. Rola Maryi, łączącej i jednoczącej chrześcijan i muzułmanów mówi nam, że także o roli kobiety można myśleć w inny sposób. Co więcej, Maryja jest bramą wiodącą do przemyślenia roli kobiety. Jej sytuacja to jeden z dramatów tak wielu krajów Bliskiego Wschodu czy Afryki Północnej. Projekt OIKOS (dam po grecku) angażuje uniwersytety, przedsiębiorstwa, klasztory, młodzież, przedstawicieli świata kultury, aby uczynić Basen Morza Śródziemnego „wspólnym domem”. Ważne jest wzajemne powiązanie tych wszystkich organizacji” z klasztorami klarysek, które dysponują kontemplacyjnym spojrzeniem na rzeczywistość. Tworzymy sieć sanktuariów Maryjnych w całym Basenie Morza Śródziemnego. Chcemy aby powstała sieć dialogu pokoju w miejscach o tak skomplikowanej sytuacji jak Liban. Pracujemy nad tworzeniem grup młodzieży wychowywanych do myślenia o „wspólnym domu”. Chcemy osiągnąć cel poprzez muzyczne tournée po 10 miastach Basenu Morza Śródziemnego. Korzystamy ze wsparcia udzielonego nam przez Giovanniego Caccamo. W Taranto powstała już grupa młodzieży, uczącej się, jak zamienić klasyczne przedsiębiorstwo w przedsięwzięcie nowego typu, działające w optyce ekologii integralnej. Zysk nie powinien być celem, ale środkiem do osiągnięcia dobrobytu wspólnoty. Współpracujemy z uniwersytetami. Na Papieskim Uniwersytem Antonianum istnieją studia podyplomowe z Ekologii Integralnej. Byłoby czymś pięknym, gdyby pewnego dnia doszło do przemiany mentalności. Gdyby zaistniała możliwość kursu Erasmus w Basenie Morza Śródziemnego. Gdyby zaprzestano patrzenia na Basen Morza Śródziemnego jako na granicę, miejsce śmierci, w miejsce spotkania i wzajemnej owocnej wymiany.

„W ŚWIĘTOŚCI ŻYCIA ORAZ W MĄDROŚCI WIARY”.

30 ROCZNICA ZATWIERDZENIA KULTU BŁ. DUNSA SZKOTA.

Dnia 20 marca 1993r Jan Paweł II zatwierdził kult od niepamiętnych czasów składany Janowi Dunsowi Szkotowi. Z okazji 30 rocznicy tegoż zatwierdzenia, minister generalny, Fr. Massimo Fusarelli napisał list zatytułowany „W świętości życia i w mądrości wiary. Zawsze aktualne świadectwo błogosławionego Jana Dunsza Szkota”. W liście przypomina „kilka zasadniczych cech charakterystycznych oraz orędzie, które nadal zachwyca, wiele wieków po jego śmierci, krótkim i gorliwym życiem brata mniejszego, żarliwego poszukiwacza tajemnicy Boga, nauczyciela i ucznia Wcielonej Mądrości”.

Czytaj list ministra generalnego: [Polski](#) - [Italiano](#) - [English](#) - [Español](#) - [Hrvatski](#) - [Français](#) - [Português](#) - [Deutsch](#)

Aby zrozumieć znaczenie bł. Jana Dunsza Szkota dla naszych czasów, Biuro ds. Komunikacji Zakonu przeprowadziło wywiad z Fr. Josipem Percanem, OFM, przewodniczącym Komisji Skoty-stycznej. Publikujemy fragment wywiadu.

Minister generalny w swoim liście pisze, że on sam był obecny w bazylice Watykańskiej, kiedy ogłoszono zatwierdzenie kultu i pamięta „prawie niewiarygodną radość tej godziny, radość przede wszystkim tych, którzy tak dogłębnie studiowali i popularyzowali dorobek nowego Błogosławionego”. Co Ojcu zostało z tego dnia?

Należałem wtedy do najmłodszych Braci w Zakonie. Pamiętam, jak wchodziliśmy do bazyliki. Nie wiem, jakimi korytarzami szliśmy. Zaprowadzono nas do miejsc zarezerwowanych. Tam uczestniczyliśmy w uroczystych nieszpórach, w czasie któ-

rych odczytano list zatwierdzający kult błogosławionego Jana Dunsza Szkota.

„Wielki franciszkański filozof i teolog, urodzony między końcem 1265r a początkiem 1266r w Duns (Szkocja) i zmarły 8 listopada 1308r w Kolonii (Niemcy), od razu był otaczany znacznym kultem i czcią” – czytamy w liście. Dlaczego musieliśmy czekać prawie 7 stuleci na zatwierdzenie jego kultu?

Duns Szkot od początku był uważany za świętego. To dlatego od razu miał tak wielu naśladowców, jedna w ciągu wieków były wzloty i upadki. Na przykład w okresie Odrodzenia żywy był tzw. prąd „humanizacji”, a starożytna przeszłość, zwłaszcza średniowiecze, zostało uznane za coś, co trzeba zamknąć w schowku. Także studia w Zakonie i w Kościele zaczęły odczuwać wpływ zeświecczenia kultury. W ten sposób Szkot został uznany i był analizowany przede wszystkim jako filozof i jako przedstawiciel kultury, nie zaś jako mistrz duchowości i jako teolog. W

okresie Oświecenia i Wielkiej Rewolucji Francuskiej miała miejsce kolejna fala zeświecczenia. Społeczeństwo stało się prawdziwie wrogiem Kościoła. Wszystko to wpłynęło także na tradycję naszego Zakonu. Pod koniec XIX wieku, dzięki papieżowi Leonowi XIII doszło do „przebudzenia” studiów scholastycznych. Powstawały różne szkoły, instytucje i atenea, w których na nowo zaczęto intensywnie studiować Szkota. Oto dlaczego, po długim oczekiwaniu, wielkie marzenie się zrealizowało.

W odróżnieniu od innych autorów, Szkot nie zostawia ciebie obojętnym. Kiedy już pokonasz trudności związane z językiem którego używa, kiedy już go przetłumaczysz, staje się kimś niezwykłym. Myślę, że byłoby rzeczą ważną umożliwić nowym pokoleniom braci poznanie Dunsza Szkota. Byłoby to jak zasadzić roślinkę i patrzeć, jak rośnie. Trzeba propagować wśród młodych i nauczać ich myśli Szkota nie jako spelukatywnej doktryny, ale jako drogi duchowej.

Szkot nie dysponował wielkimi możliwościami w zakresie języka. Nie posiadał narzędzi technicznych albo naukowych aby definiować pojęcia. Jednak, podobnie jak w przypadku wielkich matematyków, niektóre elementy zostają najpierw wynalezione w drodze obliczeń matematycznych, a następnie zostają odkryte.

Zasadę indywiduacji Szkota można porównać do przeprowadzonych obliczeń. Według Szkota w konkretnej osobie istnieje coś szczególnego, co nie jest wspólne wszystkim ludziom, i to właśnie to (po łacinie *haec*, stąd *haecceitas*)

sprawia, że coś jest sobą a nie czymś innym. Szkotowi nie udało się w pełni zdefiniować to pojęcie. Otworzył jednak szerokie pole dla badań na polu filozofii, socjologii, antropologii. Współczesne społeczeństwo, przynajmniej zachodnie, opiera się na tym pojęciu. W swojej myśli Szkot wskazał na nie w swoim czasie. Jest to dowodem jego wielkości, nie tylko jako filozofa ani nawet nie jako teologa, lecz jako nauczyciela duchowości.

Ewangelizacja przeprowadzana przez braci mniejszych nie może być tylko przepowiadaniem, ale powinna być

świadectwem życia. Szkot, obok św. Bonawentury, jest jednym z najpiękniejszych i najwznioślejszych źródeł naszej tradycji. Jego myśl jest angażująca. Czujesz, że to jest twoja myśl. Kiedy ją „poznałeś”, potrafisz ją przedstawiać swoimi słowami.

Dziękuję ministrowi generalnemu za troskę jaką poświęcił Szkotowi. O ile dobrze pamiętam, w ciągu połowy wieku nie było tak stymulującego listu kurii generalnej, jak napisany przez Fr. Massimo Fusarellego.

MARZEC 2023

OKIEM FRA MASSIMO

Dnia 13 marca świętowaliśmy 10 lat pontyfikatu papieża Franciszka. Także nasz Zakon ofiarował Ojcu Świętemu modlitwę i życzenia. Jako Bracia Mniejsi chcemy przyjąć orędzie, jakie niesie ze sobą wspomniany jubileusz. Nie jest sprawą obojętną wybór imienia, brzmiącego jak orędzie i pro-roctwo chrześcijańskiego doświadczenia św. Franciszka. Imię papieża niesie w sobie ewangeliczny ładunek ciągłej nowości.

Najgłębsza treść Ewangelii znajduje się w centrum chrześcijańskiego orędzia papieża Franciszka. Głoszenie Ewangelii bez żadnych dodatków odsyła nas do serca naszego życia braci mniejszych. Jubileusz stulecia zatwierdzenia Reguły pomaga nam w tym roku w ożywieniu i w przypomnieniu sobie wymogów Ewangelii.

Od początku pontyfikatu papieża Franciszka uderzył nas jego prosty i zrozumiały język. Jak nie myśleć w tym miejscu o języku św. Franciszka, któremu zawsze towarzyszyły gesty, poezja

i śpiew? Wyśpiewywanie Bożej chwały docierało do serc, składając je do przemiany życia.

Dla papieża Franciszka sprawa o kluczowym znaczeniu są kontakt z rzeczywistością, której uprzywilejowanymi bohaterami są ubodzy i wykluczeni; wspólny dom i pokój. Św. Franciszek przemierzył drogę od robienia czegoś dla ubogich do życia z ubogimi, jako znaku pokornej miłości Boga.

W tym miejscu myślimy podobnie jak papież. Odnawiamy teraz nasze przyrzeczenie posłuszeństwa i czci, jak również zobowiązanie do wytrwałej modlitwy w jego intencji.

Dnia 18 marca w Madrycie spotkałem się z Siostrami Klaryskami Hiszpanii i Portugalii, z prezesami federacji, z pozostałymi siostrami oraz z ich asystentami. Tematem spotkania była rozpoczęta już droga rewizji Konstytucji. Spotkanie stało się okazją do pogłębienia motywacji do dalszego kroczenia drogą, do dzielenia się zwłaszcza z genezą i powodami do podjęcia procesu rewizji Konstytucji, z charyzmatyczną motywacją stowarzyszenia się pewnego klasztoru z I Zakonem, z aspektami naszej duchowości franciszkańsko-klariańskiej, którą trzeba wzmacniać w stałym kontakcie z Kościołem i ze współczesnym światem.

Zawsze aktualnym darem i zadaniem, zrealizowanym także podczas omawianego spotkania, jest wyrażenie pełnej miłości troski oraz szczególnego zatroskania o siostry, przyręczonego siostrą przez św. Franciszka

FORMACJA POCZĄTKOWA I USTAWICZNA.

JAK ŻYĆ DZIŚ W EUROPIE CHARYZMATEM FRANCISZKAŃSKIM.

W czasie spotkania UFME (Unii Braci Mniejszych Europy), które odbyło się w Medjugorje (Bośnia Hercegowina), w dniach 27 lutego do 3 marca, Fr. Darko Tepert, sekretarz generalny ds. formacji i studiów, przedstawił sprawozdanie odnośnie formacji początkowej i ustawicznej w konferencjach Europy. Jest to zawierająca konkretne propozycje uważana analiza obecnej sytuacji dotyczącej powołań i ślubów zakonnych na kontynencie. Statystyki są wyraźne: w ciągu ostatnich 10 lat Europa odno-

towała spadek powołań we wszystkich konferencjach. Spadek jest z pewnością spowodowany niskim wskaźnikiem urodzin i silny zeświecczeniem Europy. W krótkim okresie czasu trudno zmienić obydwie te czynniki. „Czynnikiem, z którym możemy wiązać nadzieje jest nasza forma życia i misji” – powiedział Fr. Darko. „Trzeba postawić sobie pytanie, co możemy zrobić aby uczynić nasze życie naszą misją bardziej atrakcyjną wiedząc, że siła przyciągania nie jest owocem naszego zaangażowania czy planowania, ale że jest owocem Bożego wezwania, przeżywanego w ramach charyzmatu franciszkańskiego. Powinniśmy zatem postawić sobie pytanie, jak żyć dziś w Europie charyzmatem franciszkańskim; jak być dziś w Europie braćmi mniejszymi – braćmi i mniejszymi, najmniejszymi ze wszystkich”.

Sekretarz generalny SGFS zatrzymał się na omówieniu znaczenia słuchania Ducha w formacji ustawicznej: „Formacja ustawiczna powinna zaczynać się właśnie od słuchania Ducha i powinna próbować odpowiedzieć na obecne pytania, by nakłonić wszystkich braci do podjęcia formacji ustawicznej. W tym celu, jak pokazuje także Ratio Formationis

Franciscanae, formacja objąć także wymiar doświadczenia. Jeżeli formacja ustawiczna pozostaje ograniczona do konferencji i przemówień na poziomie wyłącznie rozumowym a nie zmierza do przemiany życia, do polepszenia życia i misji, to pozostanie bezowocna albo przyniesie niewielki owoc”.

Zdaniem Fr. Darko współpraca między Europejskimi konferencjami może bardzo pomóc braciom w ich formacji: „Współpraca między Europejskimi konferencjami może otwierać horyzonty dla braci, ofiarowując na przykład możliwość odbycia kursu formacji ustawicznej w innych prowincjach i konferencjach. W ten sposób możemy mieć nadzieję na wymianę idei dotyczących życia i misji (...) Konieczne jest otwarcie na rzeczywistość życia ludzi, przede wszystkim żyjących na peryferiach. W niektórych prowincjach można odbyć doświadczenie roku franciszkańskiego: jest to rodzaj doświadczenia życia wśród ubogich, migrantów, nowych form życia i misji (zgodnie z dokumentem „Idźcie, głoscie...”), w misjach. Nie we wszystkich prowincjach tego rodzaju doświadczenia mogą być możliwe, jednak na poziomie UFME takich możliwości jest więcej”.

BRACIA ZMARLI.

- 24 marca – Fr. Joseph Anderlohr – prowincja św. Jana Chrzciciela (USA)
- 21 marca – JE Fernand Joseph Cheri, biskup pomocniczy Nowego Orleanu (USA).
- 15 marca – Fr. John Boyd-Boland – prowincja Ducha Świętego (Australia)
- 5 marca – Fr. Nedjeljko Norac Kevo - Prowincja najświętszego Odkupiciela (Chorwacja).

FR. MASSIMO I FR. FABIO W MADRYCIE I W TOLEDO.

SPOTKANIE Z SIOSTRAMI KLARYSKAMI I Z SIOSTRAMI KONCEPCJONISTKAMI Z HISZPANII I PORTUGALII.

Dnia 18 marca, minister generalny, Fr. Massimo Fusarelli, w towarzystwie delegata generalnego dla mniszek, Fr. Fábio Cesara Gomesa, spotkali się w Madrycie z grupą około 120 sióstr Klarysek, należących do Konferencji św. Klary Hiszpanii i Portugalii.

W swoim wystąpieniu, minister mówił o genezie oraz o głównych powodach rozpoczęcia procesu rewizji Konstytucji Generalnych Zakonu Ubogich Sióstr św. Klary. Po wystąpieniu generała miał miejsce braterski dialog, który wyjaśnił wiele zagadnień.

Z Madrytu minister i delegat udali się do Toledo, gdzie w niedzielę, 19 marca, odprawili Mszę św. W domu macierzystym Zakonu Niepokalanego Poczęcia (Koncepcjonistek) i gdzie jest przechowywane zez czcią ciało ich założycielki, św. Beatrycze da Silva.

Następnie, podczas śniadania, spożytego w towarzystwie

około 30 sióstr należących do miejscowej wspólnoty oraz do innych wspólnot, minister odpowiadał na różne pytania.

Fr. Fábio Cesar Gomes, OFM, delegat generalny *pro Monialibus*

BISKUPIEM TEMUCO, CHILE.

JE JORGE ENRIQUE CONCHA CAYUQUEO

Papież Franciszek mianował biskupem Temuco (Chile) JE Jorge Enrique Concha Cayuqueo, O.F.M., dotychczas biskupa Osorno.

JE. Concha Cayuqueo, O.F.M. urodził się 8 czerwca 1958r w Carahue, w diecezji Temuco. Po ukończeniu studiów filozoficznych i teologicznych na Papieskim Uniwersytecie Katolickim Chile, uzyskał doktorat w zakresie nauk społecznych na Papieskim Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie. 23 grudnia 1983r złożył śluby wieczyste w zakonie Franciszkańskim w prowincji Chilijskiej i otrzymał święcenia kapłańskie 20 grudnia 1986r.

Pełnił następujące urzędy: magistra braci profesów czasowych, sekretarza prowincjalnego ds. formacji i studiów, wikariusza parafialnego w różnych parafiach, gwardiana w domu formacyj-

nym San Felipe de Jesús a Santiago; komisarza Ziemi Świętej w Chile, ministra prowincjalnego prowincji Argentyny, Paragwaju i Chile i pierwszego wiceprzewodniczącego konferencji Zakonników Chile.

Dnia 14 lipca 2015r został mianowany biskupem tytularnym Carpi oraz biskupem pomocniczym archidiecezji Santiago de Chile. Otrzymał konsekrację biskupią 25 grudnia tegoż roku.

Dnia 11 czerwca 2018r został mianowany administratorem apostolskim sede vacante i ad nutum Sanctae Sedis w

Osorno, a 5 lutego 2020r został mianowany biskupem tejże stolicy biskupiej.

JE Jorge Enrique Concha składamy życzenia i zapewniamy o modlitwie Zakonu, aby jego posługa Kościołowi partykularnemu w Temuco, przyniosła obfite owoce dobra.

FR. MASSIMO I FR. KONRAD W POLSCE.

ODWIEDZINY W PROWINCJI MATKI BOŻEJ ANIELSKIEJ.

W dniach 20 do 25 marca, Fr. Massimo Fusarelli, minister generalny i Konrad Cholewa, definitor generalny, odwiedzili prowincję Matki Bożej Anielskiej w Polsce, z okazji 400 rocznicy założenia prowincji.

Odwiedziny obfitowały w spotkania, które pozwoliły ministrowi generalnemu na poznanie wszystkich braci prowincji, na wymianę opinii nt. misji braci mniejszych w Polsce, powołania franciszkańskiego, wyzwań i drogi do przemierzenia we wspólnocie i w mniejszości. Minister spotkał się także z braćmi odbywającymi formację początkową oraz z formatorami, do których skierował następujące słowa: „Nasze powołanie nie jest czymś danym nam w całości na początku i które mamy jedynie zachować. Jest krzewem który rośnie i rozwija się i który musimy starannie pielęgnować, aż do ostatniego dnia, na drodze formacji prawdziwie ustawicznej (...) Podobnie formacja do mniejszości domaga się wspólnoty wybierającej w konkretny sposób stylu mniejszości, poprzez opowiedzenie się za życiem trzeźwym, za dzielenie się posiadanymi dobrami z potrzebującymi, za troską o duszpasterski styl, w którym bardziej jesteśmy obecni i czynni jako bracia i mniejsi niż jako kościelni urzędnicy”.

Najważniejszym momentem odwiedzin było uroczyste świętowanie 400-lecia prowincji. Mszy św. w krakowskiej katedrze przewodniczył JE Marek Jędraszewski, Metropolita Krakowski. Na zakończenie Mszy św. Fr. Massimo skierował do obecnych następujące słowa: „św. Jan Paweł II, syn tej ziemi i tego Kościoła, który odprawiał Msze św. w tej starożytnej i czcigod-

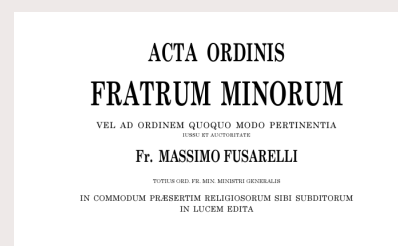
nej katedrze, powiedział nam, zakonnikom, że nie mamy tylko chwalebnej historii do opowiedzenia, lecz także przyszłość do napisania swoim życiem. Te słowa najlepiej nadają się do opisanie obchodzonego przez nas jubileuszu 400 lat życia i działalności Braci Mniejszych z Prowincji Matki Bożej Anielskiej, która w toku różnych historycznych wydarzeń doniosła aż do dziś iskrę charyzmatu św. Franciszka pośród was (...) Co zostało dziś z tego ognia? Dar, jakiego Duch święty udzielił każdemu z Was, braciom którzy odpowiadają dziś na wezwanie Pana w poszukiwaniu dynamicznej wierności temu, co otrzymali. Jest moim życzeniem, aby ten płomień nigdy nie zagasł i aby zawsze znajdował nowe powody, aby zapłonąć”.

Minister prowincjalny, Fr. Jacek Koman oświadczył, że czuje się zaszczycony tym, że pośród wielu zaproszonych na jubileusz, może gościć także ministra generalnego: „Jest o następcę świętego Franciszka, jest więc tak, ja byśmy gościli wśród nas św. Franciszka”. Kończąc wizytę minister generalny skomentował następująco: „Tego typu rocznice służą nie tylko wspomnianiu minionej historii prowincji. Służą także patrzeniu na dziś i na przyszłość, odnowieniu naszego ducha i naszej franciszkańskiej tożsamości, aby kroczyć naprzód z nadzieją i z błogosławieństwem Bożym w duchu świętego Franciszka”.

ACTA ORDINIS FRATRUM MINORUM 2022

Ostatnie wydania ACTA są do pobrania:

- [N. 2 - AN. CXLI - MAII - AUGUSTI 2022](#)
- [N. 3 - AN. CXLI - SEPTEMBRIS - DECEMBRIS 2022](#)

ANTONIANUM PODPISUJE UMOWĘ ENERGETYCZNĄ Z CENTRUM ISLAMSKIM WE WŁOSZECH. PIERWSZA MIĘDZYRELIGIJNA UMOWA ENERGETYCZNA WE WŁOSZECH.

W poniedziałek, 13 marca, w Rzymie, podczas spotkania „Energia pokoju. Uczynić z energii pokój”, Papieski Uniwersytet Antonianum (PUA) i Islamskie Centrum Kulturalne Włoch – Wielki Meczet w Rzymie podpisali pierwsze międzyreligijne porozumienie energetyczne we Włoszech. W dokumencie wyraża się wolę „zrealizowania wspólnego projektu wspólnoty energetycznej między PUA a Islamskim Centrum Kulturalnym we Włoszech, jako pierwszy żywy przykład głębokiej współpracy i działania między różnymi wspólnotami”. Mocą podpisanego porozumienia zostaną zainstalowane panele fotowoltaiczne, pozwalające na produkcję 50 kilowatów dla Domu Generalnego Braci Mniejszych, 120 kilowatów dla Antonianum i 250 kilowatów dla Meczetu.

Porozumienie zostało podpisane ze strony PUA przez Fr. Massimo Fusarellego, ministra generalnego i wielkiego kanclerza oraz przez Fr. Augustina Hernández Vidalesa, rektora. Ze strony Centrum Islamskiego we Włoszech przez dra Nadera Akkada, imama i przez dra Abdellaha Reouane, sekretarza generalnego.

Znaczenie dokumentu wykracza poza potrzeby energetyczne albo ekonomiczne. W czasie spotkania, Fr. John Puodziunas, ekonom generalny Zakonu, wyjaśniał: „Rozpoczęliśmy projekt sześć lat temu. Dwukrotnie rozpoczynaliśmy procedury i dwukrotnie zostaliśmy odrzuceni: zarówno Antonianum jak i kuria generalna. Jedną z wartości którymi kierowaliśmy się na tym polu była relacja. Nie działamy sami. Pracujemy z kimś innym, z innymi ludźmi. Nie chodzi tylko o zyski finansowe chodzi o

ukierunkowanie na misję. Chodzi o skuteczność misji, nie tylko o skuteczność finansową. Zatem skuteczność misji jest dostrzegalna tylko w akcie wspólnego podpisania niniejszego porozumienia”.

W dokumencie podkreśla się znaczenie „zaproszenie wszystkich osób, niosących w sercu wiarę w Boga i wiarę w między-ludzkie braterstwo do połączenia się we wspólnej pacy, aby współpraca ta stała się pierwszą we Włoszech konkretną okazją, ze szczególnym uwzględnieniem do wspólnoty miejskiej w mieście stołecznym w Rzymie”. Także imam Nader podkreślił znaczenie umowy: „Chodzi o epokowy podpis: wyprodukować energię i ofiarować ja w darze nie jest rzeczą drobną. Nasze działanie staje się wzorem także dla innych wspólnot muzułmańskich w świecie”. Fr. Augustin, rektor PUA, wyjaśniał również, że „podpis wpisuje się w rozwój sutudów podypłowych z ekologii integralnej na PUA. Chcieliśmy podpisać umowę właśnie 13 marca, w dzień w którym przypada 10 rocznica wyboru papieża Franciszka”.

SŁOWA FR. MASSIMO W DZIEŚIĄTĄ ROCZNICĘ PONTYFIKATU PAPIEŻA FRANCISZKA 10 LAT Z... FRANCISZKIEM

Z okazji 10 rocznicy wyboru na tron papieski Jorge Mario Bergoglio, minister generalny podzielił się z nami krótką refleksją na temat papieża Franciszka i 10 lat jego pontyfikatu.

„Zakon Braci Mniejszych przyłącza się do radości wielu z powodu 10 rocznicy pontyfikatu papieża Franciszka. 13 marca

2013r. zostaliśmy jako pierwsi uderzeni odważnym wyborem imienia św. Franciszka. W ciągu 10 lat coraz częściej odkrywaliśmy w nauczaniu, w słowach i w czynach papieża Franciszka ślady chrześcijańskiej wizji Biedaczyny z Asyżu: centralne miejsce Ewangelii, miłość do ubogich i maluczkich, braterstwo jako społeczna miłość w czasie wojny i nierówności, szacunek dla stworzenia, naszego wspólnego domu. Minister generalny z definitorium generalnym, w 800 rocznicę zatwierdzenia reguły, z ‘Bratem Franciszkiem przyrzeka posłuszeństwo i szacunek panu papieżowi Honoriuszowi i jego kanonicznie wybranym następcom i Kościołowi Rzymskiemu’ (2Reg I,2) i wspomina papieża Franciszka w modlitwie chwały poleca Bogu jego intencje”.

ŚWIĘTOWAĆ ROCZNICĘ REGUŁY 1223-2023

Zaden członek rodziny franciszkańskiej nie przyjmuje prywatnie własnej Reguły, ponieważ jest powołany do życia Ewangelią we wspólnocie braterskiej. Ważne jest przypomnienie, że Franciszek układa Regułę zatwierdzoną w takim okresie swojego życia, w którym musi sprostać licznym napięciom i kryzysom na płaszczyźnie braterskiej, ale nie wyrzeka się proroczej wizji, by żyć jak brat wszystkich, i zachęca nas do tego samego ([Wytyczne dotyczące celebrowania Osiemsetlecia Rodziny Franciszkańskiej 2023-2026.](#)).

KURIA GENERALNA

BIURO DS. AUTOMATYZACJI.

Biuo ds. automatyzacji, jak jest nazywane w kurii generalnej, to mniej więcej to samo co biuro IT (technologii informatycznej) w przedsiębiorstwach świeckich.

W świecie w którym już od dziesięcioleci nie można obyć się bez narzędzi elektronicznych – w pracy nie zmierzającej wcale do zbawienia człowieka – biuro ds. automatyzacji, w którym na prośbę ministra generalnego posługuję od stycznia 2022r, zajmuje się przede wszystkim zapewnieniem normalnego funkcjonowania komputerów, drukarek itd. Zajmuję się więc wszystkim co potrzebne., aby wszystkie urzędy kurii generalnej mogły ze swej strony usłużyć zarządowi zakonu oraz prowincjom kontaktującym się z kurią generalną.

Do zadań biuro ds. automatyzacji należy także dostarczenie pomocy wykonującym pracę dla różnych urzędów, albo z nimi współpracujących – przede wszystkim braciom przybywającym z różnych prowincji Zakonu, ale także zatrudnionych i współpracownikach świeckich, w zakresie wykorzystywania urządzeń i aplikacji, ułatwiania pracy i czynienia jej lżejszą. Z pewnością ten aspekt pracy będzie się zmniejszał, w miarę jak do kurii będą przybywały nowe pokolenia braci, którzy urodzili się już w „epoce digitalnej”.

Innym zadaniem zleconym jest uaktualnianie baz danych, zwłaszcza schematyzmu i Directiones Domorum. Jak wiemy, znajdują się informacje, dzięki którym różne urzędy i prowincje Zakonu mogą dowiedzieć się, „im jesteśmy” i „gdzie jesteśmy” (czyli należący do zakonu lub ci, którzy przynajmniej przez pewien czas do niego należeli oraz klasztory), aby następnie przygotować statystyki publikowane w Acta i wymagane na początku każdego roku przez Stolicę Apostolską.

Oprócz wyżej wspomnianych prac, jest też wykonywana praca nieco mniej oczywista, z pewnością jednak niemniej istotna.

Chodzi o:

- Cyberbezpieczeństwo na różnych poziomach, by zapewnić – także z uwagi na wymogi prawne – aby dane dotyczące Zakonu nie były rozprzestrzeniane w sposób mogący przynieść szkodę;
- konserwację i uaktualnianie hardware e software;
- przygotowywanie kopii zapasowych, abyśmy mogli odzyskać w razie potrzeby utracone informacje.

Mówiąc krótko, sędzę, że można powiedzieć, że praca biura, kierowana przez dyrektora, mianowanego przez definitorium generalne spośród braci posiadających przynajmniej pewną wiedzę na polu informatyki, oraz biegłego informatyka. Jego obecność zapewnia ciągłość i profesjonalizm pracy, niezależnie od zmieniania się braci posługujących w kurii.

Fr. Pasquale Berardinetti - dyrektor biura automatyzacji
Na zdjęciu Fr. Pasquale z inżynierem Bonito, od wielu lata doradca technicznym w kurii.

OFM
ORDO FRATRUM MINORUM

Curia Generale dei Frati Minori

Via di S. Maria Mediatrice, 25 - Roma, Italia - comgen@ofm.org
www.ofm.org

@ofmorg

@fratrumminorum

@ofmdotorg

@ordo-fratrum-minorum

@ofmdotorg